

det blev afvist ved en Dagsorden, der motiveredes ved, at man ikke, uden at der var et Tillidsforhold til Regjeringen, kunde indlade sig paa Behandlingen af et saadant Lovforslag, forinden Revisionsfristen for Lønningstlovene var udløben. Nu kunde man jo sige, at Fristen er udløben, og at et Tillidsforhold til Regjeringen synes at være indtraadt for et Flertal i Salen (Vilje: Hør! Hør!); ja, det er mærkeligt, at det ærede Medlem ikke har hørt det før, thi det havde vi havt Beviser nok paa hele Samlingen igjennem, saa at man jo nok maa kunne forstaa det. Jeg tror nu rigtigst, at Betydningen af, at man dengang ikke ansaa det for rigtigst at tage et saadant Lovforslag for uden efter Revisionsfristens Udløb, maa nærmest siges at være den, at man mente, at lige overfor en Regjering, der ikke viste Folkethinget nogen Imødekommen paa disse Omraader, var det ikke rigtigst at behandle saadanne Spørgsmaal uden i Forbindelse med Lønningstlovenes almindelige Revision. Den Tanke, antager jeg, maa have ligget til Grund for den Dagsorden, som da blev vedtagen, og i saa Henseende er der ikke foregaaet nogen Forandring, thi det er jo ingenlunde Regjeringen, der er kommen over paa Folkethingets tidligere Standpunkt, den staaar ganske, som den tidligere stod; den hylder aldeles de samme Grundsatninger paa disse Omraader som de tidligere Regjeringer, og det foreliggende Lovforslag er jo ganske analogt med det, Folkethinget dengang forkastede. Altsaa, hvis man vil have de samme Grundsatninger og ikke tage Hensyn til den Forandring, der mulig er foregaaet med Enkeltes Grundsatninger, maa Konsekvensen blive den, at man slutter dette Forslags Behandling paa samme Maade som da. Imidlertid er Sagen jo ikke dermed afgjort. Som fremhævet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauber) kom der et særligt Forslag op under Finantstlovens 3die Behandling. Jeg var selv Medforslagsstiller deraf. Det blev vedtaget heri Thinget paa Finantstloven at give en noget lignende Sum til Embedsmændene som den foreslaaede, men Landstthinget satte det atter ud, og det kom tilbage hertil i Ekkielse af et særligt Lovforslag. Vi havde altsaa da et saadant Lovforslag, der blev behandlet her i Thinget, og i Form og Indhold nogenlunde ligt med det her foreliggende, ogsaa i dets Historie eller de Forhold, hvorunder det fremkom. Det var den ærede Ordfører idag (Berg), som ogsaa dengang var Ordfører for Forslaget. Det er interessant at vide, hvorledes det ærede Medlem da udtalte sig. Jeg skal med den høitærede Formands Tillæbelse oplæse et Par Sætninger, som ere fuldkommen tilstrækkelige til at belyse Situationen. Det ærede Medlem begyndte sit Foredrag saaledes: „Det vil erindres, at man istedetfor at stille Endringsforslag til et enkelt Punkt, som Regjeringen ikke var tilfreds med i Finantstloven, lod Finantst-

loven passere, men kort efter kom tilbage med dette Punkt stillet op i en særskilt Tillægslov, som Thinget saa skulde tage imod ved Siden af Finantstloven. Thinget opfattede Stillingen ligeoverfor dette Spørgsmaal saaledes, at det vilde være en Forringelse og Nedsettelse af Finantstlovens Betydning, dersom man gif den Bei, lige saa lidt som man kunde erkjende, at denne Bei konstitutionelt var rigtig. Man ihjelslog derfor denne Tillægslov“ o. s. v. og senere siger det ærede Medlem, at saa er dette Forslag, som der nu er Tale om, kommet frem, er gaaet til Landstthinget, men da Landstthinget ikke fandt, at dets Mads var paa Finantstloven, satte det det ud igen og tilkjendegav i saa Henseende, at Landstthinget var Modstander af, at denne Sag overhovedet afgjordes paa Finantstloven; en saadan Bestemmelse burde tages paa særlig Lov. Men dette, at Landstthinget saaledes havde villet have sin Mening, at noget Saadant ikke burde staa paa Finantstloven, men paa en særlig Lov, var netop Grunden til, at det ærede Medlem og hans daværende Meningsfæller foreslog at negte Lovforslagets videre Fremme og endte det med en Dagsorden, thi det kunde det ærede Medlem dengang indrømme, at, saasnart Kompetencepørgsmaalet var reist, Spørgsmaalet om, hvor Noget skulde staa, var han paa det Næne med, at det skulde staa paa Finantstloven, og det ærede Medlem sagde da, at, skjøndt Forholdene kunde være vanskelige, og Kampen maa ske var saa let, kunde man holde paa de negative Resultater; men saa tilspøiede det ærede Medlem at: „Dersom man giver efter i den Position, som vi nu indtage, give efter ogsaa med Hensyn til Forstaaelsen af Finantstloven, kan jeg ikke negte, at saa lide vi et Nederlag, som ikke saa let lader sig oprette“ (Berg: Ja, det er sikkert). Ja, vist er det sikkert, for det staaar her i Tidenden (Afbrydelse af Berg). Er det ikke altid sikkert, hvad der staaar i Tidenden? Jeg vil snarere sige, at mange Ting staa ikke i Tidenden, som skulde have staaet der. Hvorledes ligger Sagen for nu? Ganske paa samme Maade som dengang. Vi have haft en Finantstlov liggende her, hvor dette Punkt var taget ud af Regjeringen; Regjeringen var ikke tilfreds med, at det manglede; den erkjendte, at det var et Punkt, paa hvilket der maatte bødes paa anden Maade, men den lod ikke bestomindre ligesom ogsaa dens Venner Finantstloven passere til Landstthinget uden at gjøre Noget ved det, ganske saaledes som den ærede Ordfører har berettet med Hensyn til Gangen, og ganske ligesom dengang forelægger Regjeringen et særligt Lovforslag, der gaar ud paa at afhjælpe denne Mangel, forelægger et Stykke Finantstlov ved Siden af Finantstloven, idet et Forslag til en eetaarig Bevilling ikke kan siges at være Andet end et Stykke Finantstlov. Man skulde antage, at det ærede Medlem vilde holde paa sin Stilling alene af den